

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Articulus II. Quotuplex sit Tentatio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

ARTICULUS II.

Quotuplex sit Tentatio.

VI. **V**ariæ quidem divisiones Tentationis, ab Ascetis assignantur, sed præcipua est, quâ in Divinam, Diabolicam & Humanam dividitur. *Divina* est, quâ DEUS hominem tentat, & impellit ad aliquid per se licitum agendum; ut Abrahamum tentavit, imperando, ut Isaac unigenitum suum Filium immolare; nam ut S. Gregorius l. 28. mor. c. 5. dixit, *tentare DEI est magnis jussibus interrogare. Diabolica est*, quâ Dæmon Hominem tentat, quod teste Cornelio Vischavæo Societatis JESU Sacerdote Hist. Soc. p. I. l. 5. n. 58. tribus modis seu armis ille facit. 1. Hastâ, cum quasi minus rerum exterriarum specie objectâ sollicitat. 2. Gladio, cum per corpus nostrum nos minus aggreditur. 3. Cum Phantasiam ipsam invadit, eamque variè movet; Quotuplex sit tentatio; & hoc certamen tertium est omnium gravissimum, quo maximè Viros Pietati deditos oppugnat, hæcque non ultima causa est, cur viros bonos è seculo ad Religionem vocet DEUS, ut Magistri, quorum hac in pugna Institutio, Rectioque, est necessaria, suppetant, quorum ductu Homines à præstigiis tui, expeditum in virtutis stadio cursum tenere possint. Porro circa hanc & priorem temptationis speciem recte notat S. Ambrosius in l. de Abrah. quod aliter DEUS, aliter Diabolus tentet; nam hic tentat, ut subruat, ille, ut probet, & coronet, unde David ps. 138. rogar. *Proba me DEUS, & tenta me. Humana denique tentatio est*, per quam ab Homine tentamur, uti à Magistris Spiritualibus non raro Di-

4 Art. II. Quotuplex sit Tentatio.

scipuli probari solent, dum opera eorum voluntati valde repugnantia ipsis imperantur. Paulò aliter humanam hanc tentationem S. Gregorius l. 21. mor. c. 3. explicat, dum ait. *Mentem nequaquam negotio immunda inquinat, cùm pulsat, sed cùm hanc sibi per delectationem subjugat, hinc etenim Prædicator egregius dicit; Tentatio vos non apprehendat, nisi humana; humana quippe tentatio est, quā plerumque in cogitatione tangimur etiam nolentes, quia ut nonnunquam ē illicitā ad animum veniant, hoc utique ex nobis metipīs ex humanitatis corruptibilis pondere habemus. Jam vero Dæmoniaca, ē non humana tentatio est, cùm ad hoc, quod carnis corruptibilitas suggestit, per consensum se animus constringit. Alij denique omnem temptationem diverso respectu divinam, quatenus à DEO permititur: diabolicam, quatenus à Diabolo perficitur: & humanam, quatenus ab Homine toleratur, dici posse existimant.*

VII. Quidquid tamen sit de hac divisione, certum est, sicut diversissimi sunt Hominum Genij & Affectiones, ita esse temptationum species, id quod S. Macarius ex ipso olim Dæmonē cognovit, dum, ut in Spec. Ex dist. 2. exempl. 185. refertur, eundem veste lineā indutum, & pluribus ampullis, in quibus varias temptationum materias habere se dixit, instructum vidit. Hinc rectè B. Syncletica dixit: Oportet nos adversus Dæmones undique armatos existere, quoniam & exterius ingrediuntur, & deintus movent. Sicut enim navis, quæ exterius mole fluctuum opprimunt, aliquando interius crescente sentinā demergunt; sic & nos aliquando operum exterius commissorum iniuitate damnamur; aliquando vero interius nequi-

nequitiæ cogitationum addicimur; unde oportet non solum exteriùs Spirituum immundorum nos impetus observare, verùm etiam interiorum cogitationum immundicias exaurire. Rectius ergo in progressu hujus Instructionis non multùm curabitur, unde quævis tentatio proveniat, sed potiùs, quibus armis eidem resistendum sit, breviter, solidèque docebitur.

ARTICULUS III.

Quænam sint generalia Tentationum remedia.

VIII. Non equidem ignoro, innuimera ad tentationes superandas remedia & arma assignati ab Ascetis, sed quæ ad pauca, eaque efficaciora revocari, &c., quia ad plures tentationes adhiberi queunt, generalia non immeritò Appellari possunt; de quibus proin, ne omnino ignorentur, hoc loco non nisi breviter agetur, ad scopum præcipuum hujus libelli, qui est, singulis temptationibus creibius in praxi occurrentibus specialia arma & remedia assignare, proprius accedatur.

IX. Primum ergo remedium Christus ipse Matr. 26. præscripsit dicens: *Vigilate, & orate, ne intretis in temptationem.* Quâ ratione autem vigilari debeat, pulchrè S. Augustinus S. 23. de verb. Dom. c. 10. ostendit dicens: *Si ergo dormituri sumus, quando vigilabimus? corde vigila, Fide vigila, spe vigila, caritate vigila, operibus vigila.* *Hodie laboramus, & lampades nostræ inter ventos hujus faculi, temptationesque fluctuant, sed ardeat in robore flamma nostra, ut ventus temptationis angeat potius quam extinguat.* Hinc S. Petrus I.